

Sygn. akt V **GC 1547/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Stępień-Grabowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Karolina Marcinkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Z. kwotę **659,14 zł** (sześćset pięćdziesiąt dziewięć złotych czternaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- **434,14 zł** (czteryście trzydzieści cztery złote czternaście groszy) od dnia 15 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty,

- **225 zł** (dwieście dwadzieścia pięć złotych) od dnia 23 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **410 zł** (czteryście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: V GC 1547/16

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 września 2017 roku

Powód M. Z. w dniu 19 lipca 2016 roku wniósł do tut. Sądu pozew o zapłatę przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 434,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 14 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego oraz kwoty 225 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 22 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu, a ponadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 26 lutego 2016 roku doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał zawartą z pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W wyniku kolizji uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) nr rej. (...) należący do poszkodowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w T., który zgłosił szkodę u pozwanego zakładu ubezpieczeń. Powód wskazał, że poszkodowany

korzystał z pojazdu w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Poszkodowany nie posiadał własnego pojazdu zastępczego, więc musiał wynająć auto zastępcze. Na czas naprawy poszkodowany wynajął od powódki samochód marki F. (...) klasy: dostawczy, ubezpieczony w zakresie OC + AC z opcją pod wynajem, bez limitu przejechanych kilometrów, bez depozytu, bez dodatkowych ukrytych kosztów, po stawce 229 zł brutto za każdy dzień najmu. Okres najmu trwał 12 dni. Powód nadmienił, iż poszkodowany w dniu 1 kwietnia 2016 roku zawarł umowę o przelew wierzytelności, tj. prawa do zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego na rzecz powoda – M. Z.. Pozwany decyzją z dnia 14.04.2016 r. wypłacił powodowi kwotę 1800 zł netto tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 10 dni, przyjmując stawkę w wysokości 180 zł netto za jeden dzień. Powód podniósł, że zastosowana przez niego stawka jest niższa od stawek oferowanych na rynku lokalnym w tym samym czasie. Ponadto wskazał, że poszkodowany poniósł koszty holowania uszkodzonego pojazdu w kwocie 430,50 zł brutto, pozwana natomiast wypłaciła z tego tytułu jedynie kwotę 125 zł netto. Powód wskazał ponadto, iż żądane kwoty są kwotami netto z uwagi na fakt, że poszkodowany jest podmiotem gospodarczym. W przedmiocie daty wymagalności odsetek powód wyjaśnił, iż w dniach 14 i 22 kwietnia 2016 r. pozwany wydał decyzje w sprawie wypłaty odszkodowania w zaniżonej wysokości.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu w dniu 21 lipca 2016 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., aby zapłacił na rzecz powoda M. Z., kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami procesu (k. 25).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

w dniu 10 sierpnia 2016 roku złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z posiadaczem samochodu osobowego, który wyrządził szkodę poszkodowanemu oraz że w ramach tej umowy zwrócił koszty wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 1800 zł i koszty holowania pojazdu w kwocie 125 zł. Zdaniem pozwanego kwoty te stanowią pełne wyrównanie poniesionej szkody stosownie do treści art. 361§1 kc i są adekwatnie związane ze szkodą. Pozwany podniósł, że podczas zgłoszenia szkody zaproponował poszkodowanemu, że zorganizuje mu wynajem pojazdu zastępczego i holowanie uszkodzonego pojazdu, za który zapłaci, w przeciwnym razie akceptowalne będą stawki najmu za 1 dzień w kwocie 153,75 zł brutto oraz kwota 125 zł tytułem odszkodowania za koszty holowania pojazdu uszkodzonego. Zdaniem pozwanego dodatkowy koszt wynajmu ponad stawkę zaproponowaną przez pozwanego nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem (k. 29-30).

W piśmie z dnia 21 października 2016 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, że zgłoszenie szkody miało miejsce już po holowaniu pojazdu, tym samym poszkodowany nie mógł skorzystać z oferty pozwanej. Podniósł, że informacja przekazana poszkodowanemu o możliwości wynajmu pojazdu u ubezpieczyciela jest zazwyczaj niepełna oraz że informację o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego u ubezpieczyciela uzyskał po zawarciu umowy najmu z powodem (k. 61).

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 26 lutego 2016 roku uszkodzeniu uległ należący do (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. samochód marki M. (...) nr rej. (...) w wypadku komunikacyjnym spowodowanym przez kierowcę, który posiadał zawartą z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pojazd po zdarzeniu nie nadawał się do eksploatacji. Poszkodowany korzystał z pojazdu w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Poszkodowany nie posiadał innego pojazdu. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi, który poinformował poszkodowanego o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: oświadczenie S. W. k. 11)

Poszkodowany poniósł koszty holowania uszkodzonego pojazdu w kwocie 350 zł netto (430,50 zł brutto). Za holowanie pojazdu została wystawiona faktura z dnia 31 marca 2016 roku nr 14H/ (...).

Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu. W dniu 27 lutego 2016 r. poszkodowany wynajął na czas naprawy od M. Z. pojazd zastępczy marki F. (...) za stawką najmu w wysokości 229 zł brutto za dobę. Okres najmu trwał do 10 marca 2016 r., tj. 12 dni. Za wynajem pojazdu została wystawiona faktura z dnia 31 marca 2016 roku nr FV (...) na kwotę 2 234,15 zł netto (2 748 zł brutto).

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa najmu wraz z upoważnieniem k. 11v-12v, aneks do umowy najmu k. 13, faktura VAT nr (...) k. 13v, faktura VAT nr (...) k. 22)

Umową z dnia 1 kwietnia 2016 r. poszkodowana spółka (...) sp. z o.o. Oddział w Polsce w T. przeniosła na rzecz M. Z. wierzytelność wynikającą z faktury nr (...) z dnia 31 marca 2016 r. (prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego), a umową z dnia 16 czerwca 2016 r. – wierzytelność wynikającą z faktury nr (...) z dnia 31 marca 2016 r. (prawo do zwrotu kosztów z tytułu holowania uszkodzonego pojazdu).

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowy cesji wierzytelności k. 14, 22v)

Na podstawie decyzji z dnia 14 kwietnia 2016 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił powodowi kwotę 1800 zł z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Na podstawie decyzji z dnia 22 kwietnia 2016 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanemu kwotę 125 zł z tytułu kosztów holowania.

(okoliczność bezsporna, dowód: decyzje (...) k. 16, 23)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie niesporny i został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony postępowania dokumenty. Strony nie podważały wiarygodności przedłożonych do sprawy dokumentów, a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Sąd oddalił zawnioskowany przez pozwanego dowód z zeznań świadka S. W., ponieważ od rozmowy pomiędzy świadkiem a ubezpieczycielem minęło około półtora roku, zatem jest mało prawdopodobne, by pamiętał on treść tej rozmowy, a szczególnie by pamiętał wysokość stawek, które zostały mu przedstawione przez przedstawiciela ubezpieczyciela jako akceptowalne.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia średnich stawek za holowanie uszkodzonego pojazdu i średnich cen najmu pojazdu. W ocenie Sądu jest to dowód nieprzydatny, ponieważ stawka rynkowa nie zawsze odpowiada stawce średniej. Stawka za holowanie (stawka najmu pojazdu zastępczego), na którą zgodził się poszkodowany, nie musi dokładnie równać się średniej obliczonej na podstawie stawek stosowanych na rynku lokalnym. Istotne jest, by stawka ta mieściła się w granicach stawek oferowanych na rynku lokalnym w dacie zdarzenia wywołującego szkodę.

Sąd pominął zawnioskowany przez pozwanego dowód z rozmowy zarejestrowanej na płycie CD na okoliczność przedstawienia poszkodowanemu przez pozwanego propozycji zorganizowania najmu pojazdu zastępczego w miejsce uszkodzonego oraz poinformowania

o akceptowanych przez ubezpieczyciela stawkach najmu, bowiem pozwany nie przedstawił nagrania rozmowy na płycie CD, choć w sprzeczności z zawnioskowanym dowodem, uzależniając jego przedstawienie od zaprzeczenia przez świadka przedstawionym okolicznościom. Zwłoka w przedstawieniu tego dowodu nie była niczym uzasadniona.

W niniejszej sprawie powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny między stronami. Jedynymi kwestiami spornymi między powodem a pozwanym były: wysokość dziennej stawki najmu pojazdu zastępczego, wysokość stawki za holowanie pojazdu oraz wpływ oferty złożonej poszkodowanemu przez ubezpieczyciela na zakres obowiązku naprawienia szkody. Uzgodniona między poszkodowanym a powodem stawka dzienna za najem pojazdu zastępczego

wynosiła 229 zł brutto (186,18 zł netto). Z kolei pozwany kwestionował wysokość tej stawki, wskazując jako zasadną stawkę w kwocie 180 zł netto, która jego zdaniem jako jedyna spełnia zasadę pełnej kompensacji szkody i czyni zadość obowiązkowi zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych. Poniesione przez poszkodowanego koszty holowania wyniosły 350 zł netto, podczas gdy pozwany uznał te koszty jedynie do kwoty 125 zł. Nadto pozwany podnosił, że nieprzyjęcie przez poszkodowanego propozycji ubezpieczyciela, który proponował stawkę niższą jest przejawem braku współpracy poszkodowanego z ubezpieczycielem w likwidacji szkody, a dodatkowe koszty ponad zaproponowane przez niego stawki nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem.

Zgodnie z art. 822 §1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.) poszkodowany w związku

ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Sąd orzekający podziela w całości pogląd wyrażony w wyroku z dnia 6 stycznia 1999 r. ((...)), gdzie Sąd Najwyższy wskazał, że poniesienie przez przedsiębiorcę kosztów wynajęcia samochodu zastępczego do kontynuowania działalności gospodarczej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i stanowi stratę określoną w art. 361 § 2 k.c. Z kolei w wyroku z dnia 18 marca 2003 r. (...) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że wynajmowanie pojazdu zastępczego do dalszego prowadzenia działalności gospodarczej w sytuacji, w której uszkodzony pojazd służył powodowi w takim właśnie celu, należy ocenić jako prawidłowe działanie poszkodowanego, minimalizujące szkodę, ponieważ dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej mogłyby przewyższyć koszty wynajęcia pojazdu zastępczego. Również w wyroku z dnia 8 września 2004 r. (...) Sąd Najwyższy uznał za normalne następstwo zniszczenia pojazdu, służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności do czasu naprawienia szkody.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. posiadał zawartą ze sprawcą wypadku komunikacyjnego z dnia 26 lutego 2016 roku, umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i z tego tytułu był on odpowiedzialny za szkodę poniesioną przez poszkodowanego, która obejmuje również uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego oraz koszty holowania pojazdu. Pozwany swojej odpowiedzialności nie kwestionował. W niniejszej sprawie nie budziła wątpliwości sama konieczność holowania pojazdu oraz konieczność najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, bowiem było to logiczne i prawidłowe działanie poszkodowanego prowadzącego działalność gospodarczą, minimalizujące szkodę, czego strona pozwana również nie kwestionowała. Okres najmu samochodu zastępczego wynosił 12 dni. Zasadniczo odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, który obejmuje okres czasu w którym uszkodzony

pojazd był niezdatny do użytku przez poszkodowanego. W niniejszej sprawie pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie zakwestionował 12 dniowego okresu najmu samochodu zastępczego (mimo że na etapie likwidacji szkody uznał jedynie 10 dni, co wynika z obliczenia: 1800 zł / 180 zł = 10). Wobec powyższego okres 12 dniowego najmu samochodu zastępczego uznać należało za równy okresowi niezbędnemu do naprawy uszkodzonego pojazdu na podstawie art. 230 kpc.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwestionował wysokość ustalonych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Wskazał, iż stawka dobowo wynajęcia pojazdu tej samej klasy co pojazd uszkodzony (229 zł brutto) oraz koszt holowania (350 zł netto) są wygórowane, a dodatkowe koszty ponad stawki zaproponowane przez pozwanego nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę.

W ocenie Sądu powyższe twierdzenia pozwanego są niezasadne. Strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, aby stawka zaoferowana przez powoda była rażąco wygórowana, ani też, by pozwany proponował poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego po niższej stawce. Pozwany ograniczył się jedynie do oświadczenia, że koszty przewyższające zaproponowane przez niego stawki nie są celowe i ekonomicznie uzasadnione i nie przedłożył żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Nie udowodnił również, aby proponował poszkodowanemu najem samochodu zastępczego w stawce niższej od poniesionej przez poszkodowanego, a tym samym aby istniała realna możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego po niższej stawce. To samo dotyczy kosztów holowania pojazdu.

Ponadto pozwany nie wykazał, by oferta holowania pojazdu bądź najmu pojazdu zastępczego złożona została przez niego w odpowiednim czasie. Powód wskazywał, że oferta holowania pojazdu była bezprzedmiotowa, ponieważ zgłoszenie szkody miało miejsce po holowaniu pojazdu. Wskazywał również, że oferta wynajmu pojazdu od ubezpieczyciela była niepełna i spóźniona, ponieważ nie zawierała wszystkich potrzebnych informacji i została złożona po zawarciu przez poszkodowanego umowy najmu z powodem (k. 61-61v).

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie z art. 232 zd. 1 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, iż zgodnie

z zasadą kontradyktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów ((...)). W niniejszej sprawie pozwany (...) Spółka Akcyjna z (...) w W. nie przedłożył żadnych dowodów dla wykazania, czy choćby uprawdopodobnienia swoich twierdzeń,

iż stawka dzienna za najem pojazdu zastępczego zastosowana przez powoda jest stawką zawyżoną i nie mieszczącą się w granicach cen rynkowych oferowanych przez podmioty profesjonalnie trudniące się najmem pojazdów, a także aby istniała realna możliwość najmu pojazdu po stawkach niższych np. u pozwanego. Nie wykazał również, by zawyżone zostały koszty holowania pojazdu należącego do poszkodowanej spółki.

Na marginesie należy wskazać, że poszkodowany nie był zobowiązany do poszukiwania najtańszego rozwiązania na rynku, ale mógł skorzystać z wynajmu pojazdu zastępczego oferowanego przez spółkę, która dokonywała naprawy w uszkodzonym pojeździe.

Podsumowując powyższe rozważania należy stwierdzić, iż powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu co do należności głównej w całości. Tym samym Sąd na podstawie art. 822 kc w zw. z art. 361 kc zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. Z. kwotę 659,14 zł, na którą składają się:

- kwota 434,14 zł, która stanowi kwotę netto należności za 12 dni najmu pojazdu zastępczego pomniejszoną o zapłaconą już przez pozwanego kwotę (tj. 2234,15 zł – 1800 zł); jest to kwota o jeden grosz niższa od kwoty wynikającej z wyliczenia, ponieważ takiej kwoty żądał powód

- kwota 225 zł, która stanowi kwotę netto należności za holowanie pojazdu pomniejszoną o zapłaconą już przez pozwanego kwotę (tj. 350 zł - 125 zł).

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odnośnie umów ubezpieczenia zastosowanie ma art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) tj. z dnia 8 lutego 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 392), który stanowi, że Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód domagał się odsetek od dat poszczególnych decyzji pozwanego ustalających wysokość odszkodowania (decyzji z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustalającej wysokość odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz decyzji z dnia 22 kwietnia 2016 r. ustalającej wysokość odszkodowania z tytułu kosztów holowania). W ocenie Sądu pozwany popadał w opóźnienie każdorazowo w dniu przypadającym po dacie wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Z tego względu Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 434,14 zł od dnia 15 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 225 zł od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. W zakresie, w jakim żądanie zapłaty odsetek nie zostało uwzględnione, Sąd oddalił powództwo w punkcie II. sentencji.

W przedmiocie kosztów postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 §1 i §3 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie stroną przegrywającą okazał się pozwany i to on winien zwrócić powodowi koszty postępowania. Do niezbędnych kosztów postępowania należy zaliczyć: koszty zastępstwa procesowego powoda w kwocie 360 zł ustalone zgodnie z §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym do dnia 27 października 2016 r. w zw. z §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1667), opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłatę sądową od pozwu w kwocie 33 zł. Łączne koszty postępowania wyniosły 410 zł.